II

(Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana nav obligāta)

LĒMUMI

KOMISIJA

KOMISIJAS LĒMUMS

(2007. gada 11. decembris)

par valsts atbalstu C 51/06 (ex N 748/06), ko Polija īstenojusi *Arcelor Huta Warszawa* labā

(izziņots ar dokumenta numuru K(2007) 6077)

(Autentisks ir tikai teksts poļu valodā)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2008/406/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 88. panta 2. punkta pirmo daļu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas zonas līgumu un jo īpaši tā 62. panta 1. punkta a) apakšpunktu;

ņemot vērā Pievienošanās līguma 8. protokolu *par Polijas tērauda rūpniecības pārstrukturēšanu* [1],

pēc tam, kad ieinteresētās personas aicinātas iesniegt savus apsvērumus [2] saskaņā ar iepriekš minētajiem noteikumiem, un ņemot vērā šos apsvērumus,

tā kā:

I. PROCEDŪRA

(1) 2002. gadā pārstrukturēšanas plānu (saukts arī par "individuālo darbības plānu") Polijas iestādēm iesniedza *Arcelor Huta Warszawa* (turpmāk – "AHW"), tolaik vēl *Huta L.W. Sp. z o o* (turpmāk – "HLW"). Plāns tika revidēts 2003. gada martā (turpmāk – "IDP 2003").

(2) Tērauda nozares pārstrukturēšanas process Polijā sākās 1998. gada jūnijā, kad Polija iesniedza Kopienai pirmo Dzelzs un tērauda rūpniecības pārstrukturēšanas programmu, pildot starp Eiropu un Poliju noslēgtā līguma 2. protokola 8. panta 4. punktu (turpmāk – "8. panta 4. punkts"), kas izņēmuma kārtā atļāva valsts atbalstu piešķirt tērauda izstrādājumu nozarei pirmajos piecos gados pēc līguma stāšanās spēkā.

(3) 2002. gada 5. novembrī Polijas Republikas Ministru padome apstiprināja Polijas Dzelzs un tērauda rūpniecības pārstrukturēšanas un attīstības programmu līdz 2006. gadam un uz tās pamata 2003. gada 25. martā pieņēma galīgo Valsts pārstrukturēšanas programmu (turpmāk – "VPP"). Šis plāns pēc būtības pieļauj laikposmā no 1997. gada līdz 2006. gadam Polijas tērauda nozares pārstrukturēšanai piešķirt valsts atbalstu līdz PLN 3,387 miljardiem (EUR 846 miljoniem) [3].

(4) VPP tika iesniegta Komisijai, kas to izvērtēja 2003. gada 25. martā un uz izvērtējuma pamata iesniedza priekšlikumu pieņemt Padomes lēmumu pagarināt termiņu (kam

[1] OV L 236, 23.9.2003., 948. lpp.
[2] OV C 35, 17.2.2007., 41. lpp.

[3] Pieņemot, ka EUR 1 = PLN 4.

sākotnēji bija jābeidzas 1997. gadā) valsts atbalsta sniegšanai Polijas tērauda nozarei atbilstīgi Eiropas līgumam līdz 2003. gada beigām, ja vien saņēmēji līdz 2006. gadam būs kļuvuši dzīvotspējīgi. Priekšlikumu Padome akceptēja 2003. gada jūlijā ([4]).

(5) Tādējādi ES atļāva Polijai ar izņēmumu no ES noteikumiem ([5]) piešķirt pārstrukturēšanas atbalstu tērauda rūpniecībai. Beigās tas tika noteikts Pievienošanās akta 8. protokolā par Polijas tērauda nozares pārstrukturēšanu (turpmāk – "8. protokols") ([6]). Tas apstiprina, ka ir pieņemams valsts atbalsts ne vairāk kā PLN 3,387 miljardi, ko piešķir astoņiem norādītajiem uzņēmumiem, ieskaitot *HLW*, līdz 2003. gada beigām ar noteikumu, ka pārstrukturēšana tiks pabeigta ne vēlāk kā 2006. gada 31. decembrī ([7]). VPP atvēl PLN 322 miljonus pārstrukturēšanas atbalstam *HLW* (skatīt 8. tabulu), kas sīkāk ir apstiprināts IDP 2003 un kas īstenojams saskaņā ar 8. protokola 9. punkta a) un h) apakšpunktu.

(6) Lai nodrošinātu 8. protokola nosacījumu izpildi, tajā ir detalizēti noteikumi par īstenošanu un uzraudzību. Polijai cita starpā bija jāiesniedz divgadu uzraudzības ziņojumi, un neatkarīgs konsultants veica neatkarīgu izvērtēšanu 2004., 2005. un 2006. gadā. Uzņēmumu ziņojumi par *HLW*/*AHW* līdz šim ir iesniegti 2004. gada februārī, 2005. gada aprīlī, 2006. gada maijā un 2007. gada jūnijā. Tie tika apspriesti ar Polijas iestādēm un saņēmējiem, un Komisijas dienesti un Polijas iestādes tos akceptēja.

(7) 2005. gadā *AHW* grozīja *HLW* IDP (turpmāk – "IDP 2005"), un tika lūgts Komisijas apstiprinājums saskaņā ar 8. protokola 10. pantu.

(8) Ar 2006. gada 6. decembri datētā vēstulē Komisija informēja Poliju, ka ir nolēmusi sākt EK līguma 88. panta 2. punktā noteikto procedūru attiecībā ar varbūtēju atbalsta nepareizu izmantošanu.

(9) Komisijas lēmums sākt procedūru tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ([8]). Komisija aicināja ieinteresētās personas izteikt apsvērumus par atbalstu.

(10) Polija atbildēja ar 2007. gada 2. marta vēstuli. 2007. gada 19. martā Komisija saņēma arī saņēmēja *AHW* apsvērumus, ko tā kopā ar jautājumiem nodeva tālāk Polijas iestādēm. Pēc tikšanās ar Polijas iestādēm un saņēmēju 2007. gada martā Polijai 2007. gada 2. aprīlī un 2007. gada 6. augustā tika nosūtīti papildu jautājumi. Polija atbildēja 2007. gada 4. jūnijā un 2007. gada 1. oktobrī.

(11) 2007. gada 18. oktobrī Komisijas dienesti informēja Poliju par savu sākotnējo vērtējumu lietā, un pēc turpmākas vēstuļu apmaiņas Polijas iestāžu un Komisijas starpā 2007. gada 16. novembrī Polijas iestādes norādīja, ka uzņēmumam ir nodoms atmaksāt atbalstu, "nekaitējot tiesiskajai situācijai".

(12) Polijas iestādes 2007. gada 22. novembra vēstulē apstiprināja, ka 2007. gada 20. novembrī *AHW* ir iemaksājis EUR 2 089 768 kontā, kas bija bloķēts par labu Polijas Finanšu ministrijai. Saskaņā ar nolīguma nosacījumiem neviens nevar piekļūt naudai kontā līdz šā lēmuma pieņemšanai. Tā pieņemšanas dienā ministrija saņems šo summu, kā arī procentus, kas uzkrājušies līdz 2007. gada 20. novembrim. Ja lēmums netiks izdots līdz 2008. gada februāra beigām, nauda tiks atdota *AHW*.

II. **SĪKS ATBALSTA APRAKSTS**

(13) *AHW* ir Polijas tērauda ražotājs, kas ražo šķidro tēraudu un garos izstrādājumus, it sevišķi augstas kvalitātes un speciālos tēraudus (vieglos un smagos profilus).

(14) 1991. gadā vairumu *HLW* akciju pārņēma Itālijas tērauda ražotājs *Lucchini*, kas 2005. gadā tās pārdeva *Arcelor*, kurš 2006. gadā apvienojās ar *Mittal Steel* ([9]).

([4]) Padomes 2003. gada 21. jūlija lēmums (OV L 199, 7.8.2003., 17. lpp.). Sal. ar Komisijas lēmumu lietā C-20/04 (OV L 366, 21.12.2006., 1. lpp.), 23. un nākamie punkti.

([5]) Sal. ar Komisijas Paziņojumu par glābšanas un pārstrukturēšanas atbalstu un slēgšanas atbalstu tērauda nozarei (OV C 70, 19.3.2002., 21. lpp.), kas aizliedz pārstrukturēšanas atbalstu tērauda nozarei.

([6]) Sal. ar 1. zemsvītras piezīmi.

([7]) Saskaņā ar jaunāko 2007. gada jūnija uzraudzības ziņojumu izmaksāti PLN 2,727 miljardi. No astoņiem saņēmējiem trīs uzņēmumos, proti, *Technolgie Buczek* (sal. ar Komisijas 2007. gada 23. oktobra lēmumu lietā C 23/06, nav vēl publicēts), *Huta Andrzej* un *Huta Batory*, pa to laiku ir sākta likvidācija, bet četri uzņēmumi, proti, *Polskie Huty Stali S.A* (tagad *Mittal Steel Poland*, skatīt Komisijas lēmumu lietā N 186/05, *Change of IBP of MSP*), *Huta Bankowa, Huta Labędy* un *Huta Pokój*, ir atjaunojuši dzīvotspēju.

([8]) Sal. ar 2. zemsvītras piezīmi.

([9]) Skatīt Komisijas 2006. gada 2. jūnija lēmumu *Mittal*/*Arcelor*, lieta Nr. COMP/M.4137.

1. **IDP 2003 pārstrukturēšanas programma**

(15) Komisija apzinās, ka darbības plāna pieņemšanas laikā *HLW* bija nopietnas finansiālas grūtības. Tā nesaņēma papildu naudu no sava mātesuzņēmuma *Lucchini*, kurš pēc Polijas teiktā bija dziļā finanšu krīzē, un nevarēja pārdot savus vērtīgos aktīvus reglamentācijas problēmu dēļ. Tādēļ laikā no 1997. gada līdz 2003. gadam uzņēmumam ļoti trūka naudas, un tas atspoguļojas pārstrukturēšanas plānā ([10]).

(16) Nolūkā atjaunot dzīvotspēju *HLW* noteica IDP 2003 vairākus galvenos pārstrukturēšanas uzdevumus (3.2. punktā), kuru vidū svarīgākie bija šie:

a) "aktīvu pārstrukturēšana un finanšu pārstrukturēšana nolūkā iegūt līdzekļus šīs programmas īstenošanai, nodrošināt finanšu likviditāti un mazināt finansiālās izmaksas;

b) ieguldījumu īstenošana nolūkā uzlabot izgatavoto ražojumu kvalitāti un sortimentu un palielināt uzņēmuma konkurētspēju, izmaksu samazināšana (…);

c) vides aizsardzības standartu turpmāka uzlabošana".

a) *Ieguldījumi*

(17) IDP 2003 (3.3. punkts) noteica, ka tā rūpnieciskajai stratēģijai ir "jākoncentrējas uz izstrādājumu sortimenta pakāpenisku uzlabošanu, ievērojami samazinot šķirņu velmējumu un sagatavju ražošanu un attīstot ražošanu ar akcentu uz speciāliem un mašīnbūves tēraudiem". Tādēļ *HLW* gatavojās "(…) īstenot pakāpenisku ieguldījumu programmu šādās rūpnīcas nozarēs: vidējās velmēšanas cehā, kaltuvē, stiepšanas cehā, lietuvē", bet šauro slokšņu cehs bija jāslēdz.

(18) Lai ieturētu minēto stratēģiju, uzņēmums plānoja ieguldījumu programmu par summu [no PLN 150 miljoniem līdz PLN 220 miljoniem] (*), kas IDP 2003 bija uzrādīta šādi:

1. tabula

Plānotie ieguldījumi tērauda ražošanā (= IDP 2003 21. tabula)

tūkst. PLN	2002	2003	2004	2005	2006	Kopā
Tērauda cehs					[…]	[…]
Karstās velmētavas	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[aptuveni 95 %]
Vispārīgi	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Vilkšanas cehs	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Kopā	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[PLN 150–220 miljoni]

(19) Kā parādīts IDP 2003 4.4. punktā, ieguldījumi tika koncentrēti uz karstās velmēšanas modernizāciju (skatīt IDP 2003 22. tabulu). Tajā ietilpa vidējo profilu velmētavas modernizācija, kā arī sagatavju ceha un smago profilu ceha starppārkarsēšanas krāšņu nomaiņa. Ieguldījumu īstenošanas grafiks bija parādīts IDP 2003 23. tabulā, kur bija redzams, ka gandrīz visu ieguldījumu veikšana jāsāk 2002. gadā.

b) *Nodarbinātības pārstrukturēšana*

(20) Pēc IDP 2003 (4.11. punkts) uzņēmums plānoja samazināt darbinieku skaitu no 1 249 līdz 850. Tagad IDP 2005 noteikts, ka darbaspēks tiks samazināts līdz 700 darbiniekiem. IDP 2003 nodarbinātības pārstrukturēšanai atvēlēja PLN 4,03 miljonus, no kuriem PLN 1,5 miljonus bija paredzēts atbalstīt ar īpaši iezīmētu valsts atbalstu, PLN 1,17 miljonus – ar *PHARE* programmu, un PLN 1,34 miljonus – pašam uzņēmumam ([11]).

([10]) Sal. ar Polijas 2007. gada 4. jūnijā iesniegtajām ziņām, 19., 30., 55. punkts.

(*) Daļa teksta ir paslēpta, lai neizpaustu konfidenciālu informāciju. Tā ir parādīta ar punktētu līniju kvadrātiekavās. Ieguldījumu programmas kopējā summa ir no PLN 150 miljoniem līdz PLN 220 miljoniem. Lai lēmumam būtu vieglāk sekot, turpmāk konfidenciālā finanšu informācija ir dota kā aptuvenie procenti no summas, kas ir starp PLN 150 un 220 miljoniem (uzskatot PLN 150–220 miljonus par 100 %).

([11]) IDP 2003, 66. lpp., 35. tabula.

c) *Finanšu pārstrukturēšana*

(21) IDP 2003 arī paredzēja finanšu pārstrukturēšanu un aktīvu pārstrukturēšanu, kurā saskaņā ar plānu (3.2. punkts) ietilpa: "īstermiņa aizdevumu atmaksa un ar ražošanu nesaistīto nevajadzīgo aktīvu pārdošana".

(22) IDP 2003 (4.7. punkts) paredzēja pārstrukturēt parādu PLN 513 369 miljoni (saskaņā ar bilanci tāda bija ilgtermiņa un īstermiņa saistību kopsumma). Bija nodomāts to finansēt no paredzamās peļņas un aktīvu pārstrukturēšanas. No pēdējās 2004. un 2005. gadā tika paredzēti PLN 363 miljonu ieņēmumi, no kuriem PLN 60 miljoniem bija jāsedz jauni parādi.

(23) Konkrētāk, Komisija apzinās, ka IDP 2003 bija noteikta šādi finanšu pārstrukturēšanas pasākumi: pirmkārt, valsts parāds tika atlaists, dodot atbalstu PLN 21,5 miljoni (skatīt 4.12.2.); otrkārt, *HLW* no 2000. gada bija veicis zināmu aktīvu pārstrukturēšanu, pārdodot neražojošus aktīvus, un no tās tika gaidīti līdzekļi ieguldījumu programmas finansēšanai.

(24) Aktīvu pārstrukturēšana jāskata tādā kopsakarā, ka *HLW* aktīvi jau bija iesaistīti finanšu darījumā, ko *HLW* uzrādīja kā "pārdošanu un saņemšanu atpakaļ nomā". 2000. gadā uzņēmums bija saņēmis PLN 250 miljonu aizdevumu, kurš pamatā bija nodrošināts ar uzņēmumam piederošās zemes un ēku ķīlu. Tas attiecās uz ražošanas līdzekļiem un neražojošajiem aktīviem. Atmaksa bija jāveic līdz 2010. gadam pa diviem maksājumiem gadā. Darījums bija nepieciešams tādēļ, ka *HLW* trūka naudas, taču tas nevarēja savus neražojošos aktīvus pārdot uzreiz. To bija plānots izdarīt tuvāko gadu laikā, un tā rezultātā rastos nauda un tiktu samazinātas finanšu izmaksas.

(25) Saskaņā ar IDP 2003 aktīvu pārstrukturēšanai bija jāattiecas uz neražojošajiem aktīviem (4.7. un 4.8. punkts). Redzams, ka 2001. gada beigās tika pārdota pirmā daļa (53 ha) no 100 ha. Taču citu neražojošo aktīvu pārdošana aizkavējās, jo *AKR* (*Agencja Kapitałowo Rozliczeniowa S.A.* – uzņēmums, kura akcionāri ir Rūpniecības attīstības aģentūra un Valsts kase) bija grūti noregulēt ar ražošanu nesaistītā zemes gabala daļas statusu.

(26) Tā kā līdzekļi nebija iegūstami no zemes pārdošanas, tika paredzēts valsts garantēts PLN 300 miljonu pārejas aizdevums. Aizdevumu bija paredzēts izmantot ieguldījumos un īstermiņa saistību segšanai (pavisam PLN 219 miljoni). Bez tam PLN 53 miljoni tika atvēlēti ieguldījumiem, kuri sākotnēji bija plānoti pēc 2006. gada (šie 219 + 53 miljoni kopā ar 10 % finansēšanas izmaksām (t. i., 27 miljoni), dod 299 miljonus). Līdz ar to no ieguldījumiem plānotajiem kopējiem līdzekļiem [PLN 150–220 miljoni] vismaz PLN […] miljoni (t. i., PLN […] miljoni mīnus PLN 53 miljoni) ir jāiekļauj PLN 219 miljonos. Atlikušajai summai PLN […] miljoni (PLN 219 miljoni mīnus PLN […] miljoni) tātad ir jābūt īstermiņa finanšu pārstrukturēšanas izmaksām.

d) *Vides pārstrukturēšana*

(27) IDP 2003 (4.9. punktā) ietilpa arī atsevišķa ekoloģisko ieguldījumu programma, ko veidoja vides pārvaldības sistēmas ieviešana saskaņā ar ISO 14001 (PLN 0,5 miljoni), daudzi ieguldījumi PLN 50 miljonus izmaksājušā zemes labierīcības projekta ietvaros un elektrotehnikas nodaļas modernizācija (kam netika atvēlēti līdzekļi). Pasākumiem bija jāsākas 2002. gadā.

(28) Izmeklēšana parādīja, ka daži, bet ne visi IDP 2003 uzrādītie pasākumi tika īstenoti pēc grafika. Konkrēti, metāllūžņu pārstrādes rūpnīcas būvniecība tika atlikta uz 2007.–2008. gadu un nebija sākusies līdz 2007. gada vasarai. Turklāt tika atcelta brāķu pārstrādes rūpnīcas būvniecība, jo brāķi pārstrādā apakšuzņēmējs ([12]) un tas ir rentablāks risinājums.

(29) Tomēr izmeklēšanā arī apstiprinājās Polijas apgalvojums, ka vides pārstrukturēšanas izmaksas nebija jāsedz no pārstrukturēšanas plāna, bet gan no pašu līdzekļiem, tādiem kā ieņēmums no aktīvu pārstrukturēšanas.

e) *Pārstrukturēšanas finansēšana*

(30) IDP 2003 (4.12. punktā) uzrādīts finansējuma iztrūkums PLN 300 miljoni (skatīt arī naudas plūsmas pārskatu, 5.1. punkts). Tā kā nav liecību par pretējo, var pieņemt, kas tas bija vienīgais vajadzīgais finansējums.

([12]) Skatīt 2007. gada jūlija ESK ziņojumu par 2006. gadu.

(31) 4.12. punkts rāda, ka pārstrukturēšanai bija vajadzīgs finansējums PLN 113,6 miljoni 2002. gadā un PLN 105,3 miljoni 2003. gadā, kā arī PLN 21,9 miljoni finansēšanas izmaksas šo līdzekļu aizņēmumam. Turklāt papildu PLN 53 miljoni tika atvēlēti uz priekšu pārceltajiem ieguldījumiem. Taču nav norādīts, kam tieši finansējums bija vajadzīgs.

(32) Pēc 2003. gada vairāk finansējuma acīmredzot nebija nepieciešams. Patiešām, *AHW* savā IDP 2005, aprakstot IDP 2003, apstiprina: "(…) pārstrukturēšanas programma pieņēma, ka tiks veikta virkne stratēģisku un operatīvu pasākumu, kuru rezultātā bija gaidāma ievērojama uzlabošanās darbību rentabilitātē un līdz ar to finanšu likviditātē. Pārstrukturēšanas programma pieņēma, ka no 2003. gada finanšu likviditātes faktori pakāpeniski uzlabosies."

f) *Secinājumi par pārstrukturēšanas centieniem IDP 2003*

(33) IDP paredzētā pārstrukturēšana, kurai bija vajadzīgs ārkārtējs atbalsts, aptver ieguldījumus (PLN [150–220] miljoni, ieskaitot pārcelto ieguldījumu PLN 53 miljoni), nodarbinātības pārstrukturēšanu (PLN 4,03 miljoni), daļēju valsts parāda norakstīšanu (PLN 21,5 miljoni), daļēju finanšu pārstrukturēšanu (PLN 81,5 miljoni) un daļēju aizņēmuma izmaksu finansēšanu (PLN 27,1 miljoni), pavisam kopā PLN 324,63 miljoni.

(34) Pārstrukturēšana bija jāfinansē galvenokārt no valsts garantēta aizdevuma, kura nolūks bija segt finansiālo iztrūkumu, ko rada aktīvu pārstrukturēšanas daļas aizkavēšanās. Tādēļ, lai ļautu uzņēmumam veikt finanšu pārstrukturēšanu un ieguldījumus 2002./2003. un varbūt arī 2004. gadā, uzņēmumam tika piešķirts Valsts kases garantēts pārejas aizdevums. Tādējādi pārstrukturēšanas projekts bija nepārprotami saistīts ar grafiku.

(35) Taču IDP 2003 aktīvu pārstrukturēšana nebija uzrādīta kā tāda, kas rada pārstrukturēšanas izmaksas. Tā drīzāk bija pastāvīgs, no valsts atbalstītā pārstrukturēšanas plāna neatkarīgs pasākums, un tai acīmredzami papildus nebija vajadzīgi valsts līdzekļi. Arī daži pasākumi, kas nav tieši saistīti ar dzīvotspējas atjaunošanu, kā ekoloģiskie pasākumi, tika finansēti, izmantojot aktīvu pārstrukturēšanu, un, kā vairākkārtīgi apgalvo Polija, tika veikti atsevišķi no pārstrukturēšanas.

(36) Patiešām, vienīgais iemesls pieminēt aktīvu pārstrukturēšanu ir tas, ka tai bija jārada finansējums, pārdodot neražojošos aktīvus. Taču pārdošanas un nodošanas atpakaļ nomā darījuma atmaksa nav minēta.

2. **Valsts atbalsts**

(37) No VPP sākotnēji akceptētā PLN 322 miljonu atbalsta (aprēķināts kā tīrais dotācijas ekvivalents) *AHW* saņēma atbalstu, kas parādīts Polijas iesniegtajā tabulā:

2. tabula

2002. un 2003. gadā apstiprinātais un saņemtais valsts atbalsts (*)

	VPP (tūkst. PLN)	Saņemtais valsts atbalsts (tūkst. PLN)	Starpība (tūkst. PLN)
Kopā 2002.–2003. g.	321 878 000	203 946 000	117 932 000

(*) Skaitļi atbilst IDP 2003 36. tabulai. Skaitļi atjaunināti saskaņā ar 2007. gada jūnija Polijas un neatkarīgajiem uzraudzības ziņojumiem, pieņemot, ka EUR 1 = PLN 3,95.

(38) Atbalsts tika piešķirts trejādam nolūkam:

a) PLN 0,33 miljoni nodarbinātības pārstrukturēšanai (sākotnēji bija plānoti 1,5 miljoni);

b) PLN 20,56 miljoni parādu norakstīšanai (sākotnēji bija plānoti 21,5 miljoni), kas tika izmantoti uzņēmuma finansiālā stāvokļa vispārīgai uzlabošanai;

c) PLN 183,2 miljonu aizdevuma garantija (EUR 46,3 miljoni; sākotnēji plānoti un Komisijas apstiprināti bija PLN 299 miljoni).

(39) Valsts garantijas balstīto aizdevumu *HLW* deva banka *Pekao S.A.* pēc *HLW* un bankas 2003. gada 10. decembra līguma. Aizdevuma līgumā ir norādīts, ka aizdevums atmaksājams piecu gadu laikā pēc līguma parakstīšanas, t. i., līdz 2008. gada 10. decembrim.

(40) *AHW* bija pieprasījis garantiju 2003. gada augustā. To piešķīra ar Ministru padomes 2003. gada 31. decembra lēmumu, un tā attiecās uz nominālvērtību EUR 46,3 miljoni, plus procenti un citas saistītās izmaksas līdz EUR 58,3 miljoni. Ministru padomes lēmumā bija atzīts, ka atbalsts *HLW* pirmām kārtām vajadzīgs ar karsto velmētavu saistīto ieguldījumu finansēšanai un īpašuma iegādes izmaksām saskaņā ar pārdošanas un nodošanas atpakaļ nomā līgumu, un deva rīkojumu to izmantot šim nolūkam. Konkrētāk:

a) aizdevuma viena daļa bija paredzēta apmērā līdz EUR 14 600 000, par ko finansēt ieguldījumus ražošanā, ieguldījumus, kas saistīti ar velmētavas (vidējās) un velmēšanas iekārtas modernizāciju (stāviem). Taču laikā no 30.9.2004. līdz 28.2.2005. Astoņos daļējos maksājumos tika izlietoti tikai EUR 2 854 355. Atmaksa notika 16.9.2005.;

b) otra daļa apmērā līdz EUR 31 430 000, ar ko uzņēmums gribēja nomaksāt pārdošanas un nodošanas atpakaļ nomā līguma atlikušo daļu, bija paredzēta parāda pārstrukturēšanai, atpērkot ar ražošanu saistītu īpašumu (zemi un ēkas). No 24.8.2004. uzņēmums izlietoja EUR 31 245 684 un atmaksāja to 16.9.2005. Pēc Polijas iestāžu un saņēmēja ziņām aizdevums tika izmantots, lai apmaksātu 2000. gada pārdošanas un nodošanas atpakaļ nomā līgumu.

(41) Kopumā uzņēmums norādīja, ka sērijveida maksājumos ir samaksājis procentus EUR 1 132 788,35 apmērā. Tādēļ tika uzskatīts, ka pirmais no maksājumiem, 2004. gada 30. decembrī, jāieskaita attiecīgajās ņemtajās aizņēmuma daļās, bet no tā brīža uz priekšu procentu summas varētu sadalīt pa attiecīgajām kopsummām. Polijas iestādes apgalvoja, ka rezultātā procentu maksājumi sadalījušies šādi:

3. tabula

Samaksātie procenti

Procentu samaksas datums	Procenti kopā	Procenti par pārdošanas un nodošanas atpakaļ nomā nomaksai izmantoto aizdevuma daļu	Procenti par ieguldījumiem izmantoto aizdevuma daļu
30.12.2004.	EUR 371 931	EUR 363 880	EUR 8 051
30.6.2005.	EUR 536 522	EUR 491 612	EUR 44 910
16.9.2005.	EUR 224 336	EUR 205 557	EUR 18 778
	EUR 1 132 788	EUR 1 061 050	EUR 71 738

(42) *AHW* bija arī šādas izdevumu pozīcijas, kas saistītas ar garantēto aizdevumu:

a) sagatavošanas maksa EUR 270 000;

b) Valsts kases nodeva par aizdevuma garantēšanu – EUR 583 300, samaksāta 30.4.2004. (1 % no garantijas kopējās summas 58 330 000, neatkarīgi no faktiski piešķirtā aizdevuma apmēra);

c) bankas izmaksas par aizdevuma līgumu, kas pāradresētas *AHW*, – EUR 55 947.

(43) *HLW* 2003. gada aizdevuma pieteikumā arī norādīts, ka aizdevuma samazinājums (attiecībā uz summu, kas jau apstiprināta ar IDP 2003) balstīts uz *HLW* paša iniciatīvu, jo tas jau bija vedis sarunas par aizdevumu. Tomēr *HLW* paturēja tiesības pieprasīt atbalsta atlikumu līdz maksimumam – PLN 75 miljoni, taču to nedarīja.

3. **IDP 2003 īstenošana**

(44) Netiek apšaubīts, ka IDP 2003 tika izpildīts tikai daļēji. No 2002. gada līdz 2004. gadam *HLW* pārstrukturēšanai iztērēja tikai PLN 58,7 miljonus. Tikai PLN [aptuveni 25 % no kopējā ieguldījuma apjoma, kas parādīts 1. tabulā] miljoni tika iztērēti no PLN […] miljoniem ieguldījumiem 2002.–2004. gadā paredzētajai karstās velmēšanas ceha modernizācijai. Ieguldījumi attiecās tikai uz vidējo profilu velmētavu modernizēšanu, bet nebija ieguldījumu sagatavju ceha starppārkarsēšanas krāsnīs un smago profilu velmētavās. Turklāt mazāk nekā pusmiljons no PLN […] miljoniem tika ieguldīts tērauda ražošanas iekārtās un PLN […] miljoni citos vispārīgos ieguldījumos (sīkāk skatīt 2002., 2003. un 2004. gada slejas turpmāk 4. tabulā).

(45) Komisijai nav iesniegtas nekādas ziņas par to, vai finanšu pārstrukturēšana veikta. Tomēr no IDP 2005 Komisijai redzams, ka *HLW* parādsaistības 30.06.2005. bija apmēram tādas pašas kā 2001. gada beigās (skatīt IDP 2005 1.8. punktu). Turklāt *HLW* varēja panākt pozitīvu darbības rezultātu jau 2004. gadā. Tādēļ Komisija pieņem, ka uzņēmums ir paveicis savu plānoto īstermiņa finanšu pārstrukturēšanu.

(46) Par uzraudzību atbildīgā neatkarīgā konsultanta ziņojums apstiprina, ka *HLW* nebija dzīvotspējīgs 2004. gadā, 2004. gada beigās un 2005. gada beigās. Taču *AHW* bija dzīvotspējīgs pārstrukturēšanas perioda beigās (2006. gada beigās).

(47) Nav apšaubāms, ka dzīvotspēju 2006. gada beigās nosaka vairāki faktori, ko rada nevis tikai velmētavas daļējā modernizācija, bet galvenokārt uzplaukums tērauda rūpniecības nozarē, kam bija ļoti pozitīva ietekme uz uzņēmuma apgrozījumu. Turklāt, tiklīdz *HLW* pārņēma spēcīgais ieguldītājs *Arcelor*, visas *HLW* likviditātes problēmas izzuda. Tomēr uzņēmums nespēja pamatot savu vispārīgo apgalvojumu, ka garantijas faktiskā izmantošana refinansēšanas nolūkiem bijusi uzņēmuma dzīvotspējas sasniegšanas cēlonis.

4. **Pārmaiņas IDP 2003**

(48) 2005. gadā jauna īpašnieka uzrašanās izraisīja ievērojamas pārmaiņas ieguldījumu stratēģijā. Esošo karstās velmēšanas iekārtu modernizācijas vietā *AHW* tagad plāno uzcelt jaunu velmētavu, kas spētu ražot garos izstrādājumus būvniecības vajadzībām. Acīmredzot velmētava par izejmateriālu izmantos kantainās 160 mm CC sagataves un tās ražojumu sortimentā būs oglekļa tērauda stiegrojuma stieņi, apaļie un plakanie stieņi, vieglie profili un kvadrāta un krusta profili. Polija skaidro, ka tāda pārmaiņa ir reakcija uz būvniecības tirgus attīstību, kurai Varšavas apkaimē daudzus gadus ir paredzama būtiska izaugsme, kas *AHW* var dot aizsācēja priekšrocības, jo tas atrodas Varšavā.

(49) Jaunā velmētava pilnībā darboties spēs 2008. gada vidū un stāsies esošo karsto velmētavu vietā, kuru modernizācijā jau ir ieguldīti PLN [aptuveni 25 % no 1. tabulā parādītās kopējās ieguldījumu summas] miljoni. Ieguldījumu programmas kopējās izmaksas ir apkopotas tabulā:

4. tabula

IDP 2005 jaunās ieguldījumu programmas izmaksas

tūkst. PLN	2002 (*)	2003 (*)	2004 (*)	2005	2006	Kopā
Tērauda cehs	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Karstās velmētavas	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[aptuveni 120 % no 1. tabulā parādītā kopējā ieguldījumu apjoma
Vispārīgi	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Kopā	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[aptuveni 140 % no 1. tabulā parādītā kopējā ieguldījumu apjoma

(*) Ieguldījumi, kas jau īstenoti atbilstīgi 2003. g. IDP.

(50) Tādējādi ieguldījumu izmaksas tagad būs PLN [aptuveni 140 % no 1. tabulā parādītās kopējās ieguldījumu summas] miljoni, no kuriem karstās velmēšanas ceham tiek plānots atvēlēt PLN [aptuveni 120 % no 1. tabulā parādītās kopējās ieguldījumu summas], tātad par PLN […] miljoniem vairāk nekā sākotnēji atvēlēts ieguldījumiem. Taču šajās izmaksās ietilpst PLN […] miljoni vidējo profilu velmētavai, kas jau ir pabeigta. Ja tās atņemtu no PLN […] miljoniem, jaunās velmētavas izmaksas būtu PLN [mazāk par 200] miljoni.

5. **Jaudas attīstība**

(51) *AHW* jaudas attīstību atspoguļo nākamā tabula:

5. tabula

Maksimālā ražošanas jauda gadā tūkstošos t

Produkcija	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	Piezīmes
Šķidrais tērauds	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[aptuveni 100 % no rūpnīcas kopējās jaudas]	[tas pats]	Bez pārmaiņām
Plakanie velmējumi	20	20	20	20	0	0	0	Paredz 8. protokols
Velmētava – stieples stieņi	180	180	180	180	180	0	0	Paredz 8. protokols
Velmētava s šķirņu velmējumi, vieglie profili	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[aptuveni 40 %]	0	Jaunā stratēģija (*)
Velmētava s garie, smagie profili	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[aptuveni 60 %]	0	Jaunā stratēģija (*)
Velmētavas kaltie profili	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	0	Jaunā stratēģija (*)
Auksti velmētas sloksnes	30	0	0	0	0	0	0	Paredz 8. protokols
Jaunā velmēšanas iekārta	0	0	0	0	0	[…]	[aptuveni 70 %]	Jaunā stratēģija (nav paredzēta 8. protokolā)

(*) 8. protokolā nav paredzēta tāda jaudas samazināšana.

(52) Kad jaunā velmētava 2008. gadā būs pilnīgi darbspējīga, veco velmētavu slēgs. Līdz 2007. gadam uzņēmuma kopējā produkcija nevienu brīdi nepārsniedza maksimālo jaudu […] t. Tādējādi ieguldījumu programmas maiņa radīs uzņēmuma jaudas papildu samazinājumu par […] t.

III. **PROCEDŪRAS SĀKŠANAS IEMESLI**

(53) Komisija 2006. gada 6. decembra vēstulē norādīja, ka *AHW* pārstrukturēšanas plāns nav īstenots, un paziņoja, ka tai ir nodoms izmeklēt, vai tā ir piešķirtā pārstrukturēšanas atbalsta nepareiza izmantošana. Konkrēti Komisija norādīja, ka liels atbalsta apjoms nav pienācīgi izmantots.

(54) Komisija arī apšaubīja, vai var pieņemt atjaunināto darbības plānu atbilstīgi 8. protokola 10. punktam, jo tas attiecas uz jaunu ieguldījumu, kas var būt lietderīgs, taču nav nepieciešams uzņēmuma pārstrukturēšanai.

IV. **POLIJAS APSVĒRUMI**

(55) Polijas iestādes uzstāj, ka *AHW* valsts garantiju izmantojis saskaņā ar noteikumiem un nosacījumiem, ar kuriem tā piešķirta, un paskaidro:

a) pirmkārt, pārdošanas un saņemšanas atpakaļ nomā darījums attiecās uz ieguldījumiem, kuri raksturoti kā ļoti vispārīgs pasākums, ieguldījumus nekonkretizējot;

b) otrkārt, tā bija daļa no finansiālās pārstrukturēšanas, jo pārstrukturēšanas izmaksas bija PLN 857 miljoni un arī zaudējumi un pasīvi pieskaitīti pie pārstrukturēšanas izmaksām. Polija norāda, ka tie ir zaudējumi PLN 150 miljonu apmērā 2002. un 2003. gadā, kas uzrādīti bilances prognozē (IDP 2003 79. lpp.). Turklāt uzņēmumam bija arī 513,4 miljoni ilgtermiņa un īstermiņa parādu. Papildu izmaksas nāk no nodarbinātības un ieguldījumu pārstrukturēšanas (PLN 190,5 miljoni);

c) treškārt, darījums ietilpa pārstrukturēšanas plānā paredzētajā aktīvu pārstrukturēšanā. Tādēļ uzņēmums nolēma "aizstāt pārdošanas un saņemšanas atpakaļ nomā līgumu ar lētāku finanšu aizdevumu", lai samazinātu "esošā finanšu parāda negatīvo ietekmi uz naudas plūsmu". Polija norādīja, ka tas nav bijis atliekams, jo *HLW* bija nonācis pie "finanšu resursu izsīkuma".

(56) Polijas iestādes arī apgalvo, ka pārdošanas un saņemšanas atpakaļ nomā darījums arī sekmējis uzņēmuma dzīvotspēju, taču to nepamato.

(57) Polijas iestādes apstiprina, ka izšķirīgs bijis atbalsta piešķiršanas laiks. Tā apgalvo, ka "valsts atbalsts bija vajadzīgs tikai 2003./2004. gadā", kad patiešām bija finanšu iztrūkums ([13]).

(58) Polijas iestādes atkārto, ka *AHW* ir atbalstu atmaksājis. Valsts garantijai bija jābūt tikai par papildinājumu citiem aizņēmuma nodrošinājumiem. Faktiski bankai tika dots nodrošinājums zemes un visa pamatkapitāla ķīlas veidā, kā arī septiņi vekseļi. Bez tam Polija iesniedza faktus par dažādiem citiem finanšu instrumentiem, ko tajā laikā izmantoja *HLW*, un līdz ar to iebilst, ka *HLW* būtu varējis iegūt finansējumu tirgū bez minētās garantijas.

(59) Polijas iestādes atgādina, ka *Arcelor* nebūtu pircis uzņēmumu, ja nebūtu drošs, ka *HLW* ir "tiesības uz valsts atbalstu, ko tas saņēmis pārstrukturēšanas procesam".

(60) Polijas iestādes uzsver, ka plāna maiņa dos plašāku ieguldījumu programmu nekā sākotnējā plānā paredzētā un ka visi ieguldījumi līdz 2006. gada beigām (t. i., līdz pārstrukturēšanas perioda beigām) tikuši neatgriezeniski piesaistīti. Polijas iestādes tādējādi uzskata, ka atbalsts nav jāuzskata par nepareizi izlietotu un ierosinātā plāna maiņa būtu uzskatāma par saderīgu ar Kopienas noteikumiem.

([13]) 2007. gada 4. jūnija vēstule, 20. punkts.

(61) Polijas iestādes norāda, ka IDP 2005 paredzētais ieguldījums, t. i., vidējās velmētavas nomaiņa, ticis apspriests jau 1997. gadā. Taču no 1997. gada līdz 2003. gadam uzņēmumam nebija pietiekamas naudas plūsmas, lai finansētu šo ieguldījumu. Tikai tad, kad uzņēmumu pārņēma *Arcelor*, kļuva pieejami pietiekami līdzekļi finansēšanai ([14]). Bez tam Polija iebilst, ka IDP 2003 sortiments tikai vispārīgi definēts un nav bijis optimāls, lai apmierinātu Polijas tirgū mainījušos pieprasījuma struktūru, kas prasījusi sortimenta korekcijas.

(62) Polijas iestādes iebilst, ka IDP 2005 grozījumiem neesot negatīvas ietekmes uz 8. protokolu. Jaunais plāns nepieciešams "ilgstošas dzīvotspējas" sasniegšanai. Pašreizējo dzīvotspēju pārstrukturēšanas perioda beigās radījusi tikai pozitīvā situācija tirgū un cenās/ieņēmumos/izmaksās. Šajā sakarā tiek apgalvots, ka sagatavju tehnoloģija nenodrošinot uzņēmuma ilglaicīgu konkurētspēju un tā esot jānomaina ar progresīvo nepārtrauktās liešanas procesu.

(63) Polijas iestādes pauž viedokli, ka pat tad, ja saņemto atbalstu uzskatītu par papildu atbalstu darbībai, jāuzskata, ka to līdzsvaro kompensācijas pasākumi, t. i., uzņēmuma papildu jaudas samazinājums pēc stratēģijas maiņas. Polijas iestādes arī apstiprina, ka *HLW* nav veicis visus ieguldījumus tāpēc, ka tā aktīvu pārstrukturēšana aizkavējusies.

(64) Polija arī informēja Komisiju par procentu likmi, kas maksāta par aizdevumu, kā parādīts iepriekš 41. punktā, un pārējām izmaksām, kas maksātas sakarā ar aizdevumu un garantiju, kā norādīts 42. punktā.

V. IEINTERESĒTO PERSONU APSVĒRUMI

(65) Saņēmējs iesniedza apsvērumus par procedūras sākšanu, un pēc tam tas pastāvīgi informēts par Komisijas un Polijas iestāžu informācijas apmaiņu.

(66) *AHW* argumentē, ka liela daļa atbalsta izmantota dažu iznomāto aktīvu atpirkšanai, lai samazinātu finansiālās izmaksas. Turklāt, tā kā ieguldījumi attiecās uz iznomāto īpašumu, tā atpirkšanu iespējams uzskatīt par daļu no pārstrukturēšanas.

([14]) Polijas iestādes apstiprina, ka pārmaiņām vajadzīgie kapitālizdevumi, kas attiecas uz nepārtraukto liešanu un sortimenta paplašināšanu, ir augstāki, taču argumentē, ka to kompensējot divi faktori: pirmkārt, ieguldījumu pārvirzīšana uz aizvietotāju rūpnīcu dotu ievērojamu izmaksu ietaupījumu līdz EUR 85 miljoniem, otrkārt, vēlāk jābūt enerģijas un ekspluatācijas izmaksu ietaupījumiem.

(67) Saņēmējs arī bilst, ka garantija dota pirms Polijas pievienošanās Eiropas Savienībai (Ministru padomes rezolūcija pieņemta 2003. gada decembrī), tādēļ noteikt atbalsta mērķi piekritis Polijas valdībai. Turklāt uzņēmums norāda, ka izmantojis atbalstu pilnīgā saskaņā ar lēmumu par garantijas piešķiršanu.

(68) *AHW* atkārto, ka jaunajam plānam ir jākalpo vecā plāna mērķim un ka stratēģijas maiņa ir nepieciešama uzņēmuma ilgtermiņa dzīvotspējai.

VI. IZVĒRTĒJUMS

1. Piemērojamie tiesību akti

(69) 8. protokola 1. punktā noteikts, ka "neatkarīgi no EK līguma 87. un 88. panta Polijas piešķirtais valsts atbalsts noteiktajām Polijas tērauda rūpniecības daļām pārstrukturēšanas vajadzībām uzskatāms par saderīgu ar kopīgo tirgu", ja cita starpā ir ievēroti protokolā izklāstītie nosacījumi.

(70) Papildu termiņu pārstrukturēšanas atbalsta sniegšanai Polijas tērauda rūpniecībai atbilstīgi Eiropas līgumam Padome pagarināja līdz brīdim, kad Polija pievienosies Eiropas Savienībai. Tāda kārtība tika atzīta 8. protokolā kā daļa no Polijas pievienošanās Eiropas Savienībai. Lai šo mērķi sasniegtu, protokolā ietverts grafiks, kas attiecas uz laiku pirms un pēc pievienošanās. Konkrētāk, tas atļauj ierobežotu pārstrukturēšanas atbalstu no 1997. gada līdz 2003. gadam un aizliedz turpmāku atbalstu Polijas tērauda rūpniecībai pārstrukturēšanas vajadzībām no 1997. gada līdz 2006. gadam. Šajā ziņā tas skaidri atšķiras no citiem Pievienošanās līguma noteikumiem, kā IV pielikumā izklāstītais pagaidu mehānisms ("esošā atbalsta procedūra"), kas attiecas tikai uz valsts atbalstu, kas piešķirts pirms pievienošanās, ciktāl tas ir "joprojām piemērojams pēc" pievienošanās brīža. Tādējādi var uzskatīt, ka 8. protokolā ir ietverta īpaša tiesību norma, kas tās aptvertajos jautājumos ir pārāka pār citiem Pievienošanās akta noteikumiem ([15]).

(71) Līdz ar to, ja EK līguma 87. un 88. pants parasti nav piemērojams atbalstam, kas piešķirts pirms pievienošanās, un nav piemērojams pēc pievienošanās, tad 8. protokola noteikumi valsts atbalsta uzraudzību atbilstīgi EK līgumam attiecina uz ikkatru atbalstu, kas piešķirts Polijas tērauda rūpniecības pārstrukturēšanai no 1997. gada līdz 2006. gadam.

([15]) Skatīt 5.7.2005. lēmumu lietā C 20/04 *Huta Czestochowa*, OV L 366, 21.12.2006., 1. lpp.

(72) Lēmumu var pieņemt atbilstīgi EK līguma 88. panta 2. punktam pēc Polijas pievienošanās, jo tad, ja nav īpašu noteikumu 8. protokolā, piemērojami ir parastie noteikumi un principi. Līdz ar to piemērojama ir arī Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (turpmāk – "procedūras regula") ([16]).

2. **Nepareizi izmantota palīdzība**

(73) 8. protokola 18. punkta a) apakšpunkts Komisiju pilnvaro veikt "attiecīgus pasākumus, liekot attiecīgiem uzņēmumiem atmaksāt atbalstu, kas piešķirts, pārkāpjot šā protokola nosacījumus (…), ja pārstrukturēšanas uzraudzībā atklājas, ka nav izpildītas šajā protokolā ietvertās saistības sakarā ar pārējas noteikumiem".

(74) Pēc oficiālās izmeklēšanas Komisija ir secinājusi, ka Polija nav spējusi kliedēt šaubas par pārstrukturēšanas atbalsta nepareizu izlietošanu. Komisija secina, ka uzņēmums nav pareizi īstenojis pārstrukturēšanas plānu, kas skaidri noteikts 8. protokola 9. punkta a) un h) apakšpunktā. Komisija aizrāda, ka no atvēlētajiem finanšu resursiem (ap EUR 34 miljoni) tikai nenozīmīga daļa izmantota ieguldījumu finansēšanai atbilstīgi IDP 2003, bet pārējais, t. i., EUR 31,2 miljoni, izmantots plānā neuzrādītiem nolūkiem.

(75) Lai nonāktu līdz tādam secinājumam, pirms atbalsta apjoma izskatīšanas Komisija vispirms izvērtēja, kāda veida pasākumi plānoti sākotnējā IDP, tad – vai pasākumi, kurus īstenoja uzņēmums, kaut kādā veidā ir saderīgi ar kopējo tirgu, pēc tam – kādas ir sekas nepareizi izlietotā atbalsta nesaderībai, ņemot vērā plānu kopumā. Jautājums par to, vai jaunais plāns var mainīt šo secinājumu, ir iztirzāts turpmāk 3. nodaļā.

a) *Sākotnējā ieguldījumu plānā noteiktais pārstrukturēšanas apjoms*

(76) Vispirms Komisija noskaidro IDP 2003 apjomu un to, vai ražošanas aktīvu pārdošanas un saņemšanas atpakaļ nomā līguma nomaksa, kurai galvenokārt izmantots pārstrukturēšanas atbalsts, bijusi ietverta IDP 2003.

(77) Kā minēts iepriekš 33. punktā, pārstrukturēšanas plāna galvenais uzdevums bija garantēt noteiktu nepieciešamu pasākumu izpildi, lai *HLW* varētu laikus atjaunot dzīvotspēju. Tas galvenokārt attiecās uz ieguldījumiem un finanšu pārstrukturēšanu. Plānā uzsvars bija likts uz uzņēmuma pārstrukturēšanas iespējām 2002. un 2003. gadā.

(78) Pirmkārt, atbilstīgi IDP 2003 *HLW* bija jāiegulda PLN [150–220] miljoni. Tomēr šķiet, ka gan saņēmējs, gan Polijas iestādes secinājuši, ka ražošanas līdzekļu iegāde ir uzskatāma par daļu no ieguldījumu programmas. Polija iebilst, ka ieguldījumi bijuši aprakstīti ļoti vispārīgi, sīkāk nekonkretizējot nevienu no tiem. Turklāt saņēmējs iebilst, ka iegāde bijusi nepieciešama pārstrukturēšanas procesam, "jo bez šīm iekārtām pārstrukturēšanas laikā rūpnīca nebūtu darbojusies".

(79) Komisija nevar pieņemt šos argumentus. Redzams, ka IDP 2003 bija atzīmēti ieguldījumi atbilstīgi 4.4. punktam izmaksu (IDP 2003 21. tabula, parādīta iepriekš kā 1. tabula 17. punktā), priekšmeta (IDP 2003 22. tabula) un laika (IDP 2003 23. tabula) izteiksmē. Pēc ražošanas līdzekļu pārdošanas un saņemšanas atpakaļ nomā līguma nebija paredzēta nekāda nomaksa. Faktiski šī rīcība drīzāk atspoguļo to, ka ne Polijas iestādēm, ne saņēmējam nebija nekāda ticama attaisnojuma maksāt par pārdošanas un saņemšanas atpakaļ nomā līgumu. Citādi tā būtu iekļauta plānā.

(80) Otrkārt, IDP 2003 paredzēta ierobežota finanšu pārstrukturēšana. Vēlākajos iesniegumos Polijas iestādes apgalvoja, ka ražošanas līdzekļu atpirkšana iekļaujama finanšu pārstrukturēšanā ([17]). Tās iebilst, ka finanšu pārstrukturēšana attiecas arī uz esošajiem zaudējumiem – PLN 150 miljoni un PLN 513 miljonu parāda atmaksas grafika maiņu, un tādējādi nonāk pie kopējām pārstrukturēšanas izmaksām – apmēram PLN 858 miljoni.

(81) Tomēr Komisija nevar piekrist, ka esošie zaudējumi – PLN 150 miljoni un PLN 513 miljonu parāda atmaksas grafika maiņa ir pārstrukturēšanas izmaksas. Kā jau norādīts 21. punktā, Komisija neapstrīd, ka IDP 2003 punktā minēts, ka "uzņēmums plāno pārstrukturēt PLN 513 miljonu pasīvus". Taču nav norādīts, ka tas noteikti ietilpst pārstrukturēšanas uzdevumos. Patiešām 3.2. punktā kā pārstrukturēšanas uzdevums ir noteikta tikai "īstermiņa aizdevumu atmaksa un ar ražošanu nesaistīto nevajadzīgo aktīvu pārdošana".

([16]) OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp.

([17]) 2007. gada 4. jūnija vēstule, 24. punkts.

(82) Turklāt nav ierasts visus zaudējumus vienkārši uzskatīt par pārstrukturēšanas izmaksām, kā piedāvā Polija. Bilances pasīvi nebūt nav vienādi ar pārstrukturēšanas izmaksām, jo pasīvi paši par sevi ietilpst parastā uzņēmējdarbībā. Tiesa, pārmērīgi pasīvi var radīt grūtības, taču tad pārstrukturēšanā ir jānosaka īpaši pasākumi pasīvu apsaimniekošanā, kā kapitāla ieguldīšana, aizdevumi vai grafiku pārskatīšanas līgumi. Plānā nav iekļauti nekādi tādi finanšu pārstrukturēšanas pasākumi (4.7. punkta piektā daļa).

(83) Patiešām, IDP 2003 4.7. punktā norādīts, ka pārstrukturēšanas finansēšanai vajadzīgi tikai PLN 363 miljoni. Tas ir mazāk nekā kopējais esošais parāds – PLN 513 miljoni. Turklāt 4.7. punktā minētie PLN 60 miljoni, šķiet, attiecas uz nākotnes apgrozāmo kapitālu. Tādējādi pārstrukturēšanai bija paredzēts ne vairāk par PLN 300 miljoniem (skatīt iepriekš e) apakšpunktu).

(84) Taču šo PLN 300 miljonu izmantošana ir paskaidrota IDP 2003 4.12.1. punktā par programmas izmaksām un avotiem. Minētajā punktā ir paskaidrots, ka kopējais finansiālais segums PLN 219 miljoni vajadzīgi 2002.–2003. gadā. Tā kā tam bija jāsedz arī ieguldījumi, kā norādīts iepriekš 25. punktā, finanšu pārstrukturēšanai palika tikai PLN […] miljoni.

(85) Tie PLN 81,5 miljoni nesegtu pat summu, kas vajadzīga pārdošanas un saņemšanas atpakaļ nomā līguma samaksai. 3.2. punktā bija skaidri noteikts, ka finanšu pārstrukturēšana attiecas tikai uz īstermiņa parādiem. Tādēļ plānā iekļautā finanšu pārstrukturēšana nepārsniedza PLN 81,5 miljonus, kas tomēr neattiecās uz samaksu par pārdošanas un saņemšanas atpakaļ nomā līgumu, kas acīmredzami bija ilgtermiņa saistība, jo tai bija jābūt atmaksātai līdz 2010. gadam. Tādēļ samaksa par pārdošanas un saņemšanas atpakaļ nomā līgumu arī nav uzskatāma par daļu no finanšu pārstrukturēšanas, kas jāpapildina atbalstam.

(86) Visbeidzot, Polijas iestādes, šķiet, pieņem, ka samaksa par pārdošanas un saņemšanas atpakaļ nomā līgumu neietilpst aktīvu pārstrukturēšanā, jo tās neuzstāj uz pretējo. Tomēr tās netieši norāda uz aktīvu pārstrukturēšanu, citējot fragmentu no daļas par aktīvu pārstrukturēšanu: "minētā pārdošana ļaus *Huta L.W.* atmaksāt daļu no tās aizdevumiem un saglabāt finanšu likviditāti" (4. jūnija vēstules 64. punkts).

(87) Polijas iestādes gan nepieņem, ka nekur nav teikts, ka visu parādu no pārdošanas un saņemšanas atpakaļ nomā grafiks ir jāpārskata, bet plānā vairākās vietās ir norādīts, ka grafika pārskatīšana attiecas tikai uz neražojošajiem aktīviem. Tas ir divreiz atkārtots tajā pašā nodaļā, no kuras ņemts iepriekš minētais Polijas iestāžu citāts. Faktiski ir skaidri noteikts, ka uz atsevišķiem parādiem atbilstīgi pārdošanas un saņemšanas atpakaļ nomā līgumam, proti, tiem, kas attiecas uz neražojošiem aktīviem (skatīt IDP 2003 4.12.1. punktu), ir jāattiecina aktīvu pārstrukturēšana. Tie attiecas uz tā sauktajiem 100 ha un 88 ha projektiem. Aktīvu pārstrukturēšanas mērķis bija izbrīvēt naudu ieguldījumu veikšanai. Tas vienlaicīgi samazinātu parāda finansiālās izmaksas. Tomēr nav norādes uz to, ka viss pārdošanas un saņemšanas atpakaļ nomā līgums būtu nomaksājams pirms termiņa, lai samazinātu finansiālās izmaksas. Drīzāk aktīvu pārstrukturēšanas mērķis ir "samazināt" finansiālās izmaksas, nevis likvidēt tās.

(88) Visbeidzot, ņemot vērā *HLW* finansiālās grūtības, Komisija nesaskata iemeslu, kādēļ *HLW* bija jācenšas iegādāties ražojošos aktīvus, ja atmaksa bija paredzēta tikai vēlāk. Patiešām, nekādi nebija norādīts, ka nomas līgums būtu šķērslis pārstrukturēšanai. Konkrēti, IDP 2003 4.12. punkts to neatbalsta, jo tas tikai norāda, ka ar dažu aktīvu pārdošanu, kas iepriekš tika uzrādīti par neražojošiem, *HLW* būtu spējīgs samazināt nomas līguma izpildes izmaksas. Tas ir loģiski, ņemot vērā to, ka aktīvi pārdoti ar nolūku (daļēji) atmaksāt aizdevumu un tādējādi atbrīvot *HLW* no procentu maksāšanas par aizdevumu. Taču tas nekādi neattiecas uz ražojošo aktīvu atpirkšanu, kas nevarētu radīt nekādu naudu, jo šos līdzekļus paturētu uzņēmums.

(89) Tādējādi IDP 2003 nebija paredzēta ražojošo aktīvu atpirkšana. Tādēļ *HLW* atbalstu izmantoja nolūkam, kas nebija ietverts pārstrukturēšanas plānā, kas bija pamatā atbalsta atļaujai. Tas nozīmē, ka atbalsts tika izmantots pretrunā VPP un lēmumam par atļauju, t. i., 8. protokolam. Atbilstīgi procedūras regulas 1. panta g) punktam to var uzskatīt par nepareizu izmantošanu, jo tā ir definēta kā atbalsta izlietošana pretrunā lēmumam apstiprināt valsts atbalstu ([18]).

b) *Nepareizi izmantotā atbalsta nesaderība*

(90) Kad ir konstatēts, ka saņemtais valsts atbalsts nav izmantots saskaņā ar plānu, ir jāpierāda, ka nepareizi izmantotais atbalsts nav arī saderīgs ar kopējo tirgu.

([18]) Nepareiza izlietošana tomēr neliek apšaubīt to, ka saņēmējs sākotnēji bijis tiesīgs saņemt atbalstu, bet tikai secināt, ka atbalsts ir izmantots pretrunā lēmumam to piešķirt.

(91) Formāli to jau var secināt no fakta, ka, pirmkārt, uzņēmums neizmantoja atbalstu saskaņā ar plānu, kuru atbilstīgi 8. protokolam tam ir pienākums pareizi izpildīt, otrkārt, jebkurš cits valsts atbalsts ārpus IDP, VPP un 8. protokola nav saderīgs ar kopīgo tirgu atbilstīgi 8. protokola 18. punktam.

(92) Bez tam Komisija norāda, ka tā nebūtu varējusi konstatēt, ka faktiskā izmantošana ir saderīga ar kopējo tirgu, lai arī *AHW* atjaunoja savu dzīvotspēju. Šajā sakarā Komisija vēlētos paskaidrot, ka saņēmējs gan šaubās, ka tā pašreizējā dzīvotspēja ir pietiekama, taču jāņem vērā, ka tā dzīvotspējas izpratne atšķiras no tās, kas definēta 8. protokola 3. pielikumā. Šī izpratne tika saskaņota 8. protokolā, abas līdzējas puses to pārbaudīja, un saņēmējs to nevar grozīt ar atpakaļejošu spēku.

(93) Tomēr Komisija pirmām kārtām atkārto, ka saderība nav vienkārši izsecināma no fakta, ka *HLW* neatjaunoja dzīvotspēju 2006. gadā. Faktiski ar dzīvotspējas atjaunošanu vien nepietiek, lai pārstrukturēšanas projekts būtu saderīgs ar kopējo tirgu. Turklāt ir jānodrošina, ka dzīvotspējas atjaunošana tiek sasniegta ar minimālo valsts atbalsta apjomu, kas nepieciešams pārstrukturēšanai, un ka tiek īstenoti kompensācijas pasākumi. Komisija atgādina, ka šie nosacījumi ir ietverti Eiropas līguma 8. panta 4. punktā, uz kuru ir atsauce 8. protokola 1. punktā. Konkrēti, koncepcija, ka valsts atbalsts ir nepieciešamais minimums, nozīmē to, ka valsts atbalstu nevar izmantot, lai finansētu ieguldījumu vai pasākumu, kas nav būtisks pārstrukturēšanā ([19]).

(94) Otrkārt, Komisija atgādina, ka plānam, t. i., pārstrukturēšanas uzdevumiem un pasākumiem to finansēšanai, jānodrošina dzīvotspējas sasniegšana no iepriekš paredzēto darbību viedokļa. Faktiski IDP 2003 valsts atbalsta izmantošanā lika īpašu uzsvaru uz ieguldījumiem un paātrinātiem ieguldījumiem. Plānā bija norādīts, ka ieguldījumi ar pārejas aizdevumu tiks pārcelti uz 2003. gadu. Turklāt ir norādīts, ka aktīvu pārstrukturēšana ir paredzama 2004. un 2005. gadā, kas acīmredzami bija pārāk vēlu ieguldījumu programmas īstenošanai. Tādēļ aizdevums tika piešķirts finanšu iztrūkuma segšanai. Patiešām, plāna ievaddaļā atkārtots, ka "pārstrukturēšanas programmas īstenošanai saskaņā ar pieņemto grafiku un uzņēmuma darbības turpināšanai būs vajadzīgs nepieciešamais pārejas aizdevums". Noslēgumā pārejas aizdevums tika uzskatīts par nepieciešamu, lai ieguldījumus pēc īpaša grafika pārceltu uz agrāku laiku.

(95) Fakts, ka *HLW* izvēlējās nomaksāt ražojošo aktīvu pārdošanas un saņemšanas atpakaļ nomā līgumu, nevis īstajā laikā veikt ieguldījumus, rāda, ka no iepriekš paredzēto darbību viedokļa *HLW* rīcība apdraudēja tā iespējas atjaunot dzīvotspēju. Faktiski Polijas iestādes nav darījušas zināmu, kāda iemesla dēļ 2003. gada augustā, kad *HLW* pieteicās uz garantiju, stāvoklis lai būtu mainījies, ņemot vērā, ka tas notika tikai piecus mēnešus pēc plāna pēdējās atjauninašanas 2003. gada martā. Tāda atbalsta izmantošana līdz ar to nebija vis plāna īstenošana, bet gan drīzāk traucēklis plāna pareizai īstenošanai, ņemot vērā to, ka ieguldījumi bija saistīti ar grafiku. Tātad no iepriekš paredzēto darbību viedokļa uzņēmums acīmredzami apdraudēja dzīvotspēju, lai arī vēlāk to atjaunoja.

(96) Tiesa, finanšu resursi ir atvietojami, un tas, ka valsts atbalsts netika izmantots saskaņā ar plānu, varētu nozīmēt, ka pārstrukturēšanas plānu varēja finansēt no citiem līdzekļiem, kurus sākotnēji bija plānots izmantot citiem nolūkiem, kuriem atbalsts pašlaik tiek izmantots. Taču tāda argumentācija nav pieņemama attiecībā uz pārstrukturēšanas projektu, kur uzņēmuma finanšu līdzekļi ir jāizmanto uzņēmuma pārorientācijai un uzņēmuma grūtību dēļ nekādi lieki līdzekļi nevar būt pieejami projektiem, kas neietilpst plānā. Tādēļ valsts garantētā aizdevuma līdzekļu izmantošana samaksai par aizdevumu ražojošiem aktīviem ir cēloņfaktors pārstrukturēšanas darbību samazinājumam citur, it sevišķi – laicīgai minēto ieguldījumu īstenošanai.

(97) Pie tam Komisija nesaskata jēgu Polijas iestāžu un saņēmēja argumentā par to, ka 2003. gadā uzņēmums bijis tādās finansiālās briesmās, ka nav spējis veikt nekādus ieguldījumus. Tas tādēļ, ka Komisija nespēj izprast, kāpēc lai tādā situācijā uzņēmums izvēlētos ilgtermiņa parādu atmaksu, nevis citus pasākumus, kas apzināti par nepieciešamiem dzīvotspējas atjaunošanai.

([19]) Šis princips jau vairākkārt minēts. Tas ir noteikts glābšanas un pārstrukturēšanas pamatnostādņu 45. punktā un apstiprināts Komisijas lēmumā lietā C31/2001 *Schmitz-Gotha* (OV L 77, 24.3.2003., 41. lpp), kur Komisija noraidīja apakšlīguma slēgšanu, kas tika uzskatīta par lietderīgu, bet ne stingri nepieciešamu pārstrukturēšanā. Tas tika atbalstīts arī lietā T-17/03 *Schmitz-Gotha* [2006] ECR II–1139.

(98) Visbeidzot, nav arī nozīmes tam, ka uzņēmums tagad piedāvā atgūt 2004. gada ieguldījumus, jo īstenošana bija saistīta ar konkrētu grafiku, kas tika uzskatīts par vienīgo veidu, kā atjaunot dzīvotspēju līdz 2006. gada beigām. Šis pārkāpums ir galīgs un nav maināms ar IDP grozījumu. Tas tā ir par spīti faktam, ka IDP 2005 paredzēti papildu ieguldījumi, jo tie nevar izlabot nepareizo izlietojumu.

(99) Treškārt, pat ja *HLW* 2003. gada augustā būtu pieņēmis, ka ieguldījumi vairs nav nepieciešami dzīvotspējas atjaunošanai, tas nozīmētu, ka *HLW* ir uzrādījis pārlieku augstas pārstrukturēšanas izmaksas IDP 2003 un ka saņemtais atbalsts nav bijis nepieciešams pārstrukturēšanai. Tomēr Komisija neuzskata par ticamu, ka uzņēmums mainījis uzskatus tikai 5 mēnešus pēc IDP 2003 pabeigšanas (2003. gada martā), jo 2003. gada augustā tas pieteicās uz garantiju un norādīja, ka lielākā daļa vajadzīga aizdevuma atmaksai par ražojošiem aktīviem. Lai pamatotu tādu konstatējumu, uzņēmumam jebkurā gadījumā būtu bijis laikus jānorāda Komisijai uz šo faktu, taču tas to neizdarīja.

(100) Tomēr, pat ja ieguldījumi nebūtu bijuši nepieciešami, līdzekļu pārvirzīšana ražošanas aktīvu pārdošanas un saņemšanas atpakaļ nomā segšanai nebūtu šķitusi attaisnojama kā pārstrukturēšanas izmaksas. Faktiski ražošanas aktīvu pārdošanas un saņemšanas atpakaļ nomā līguma finansēšana tika izkārtota un būtu bijusi atmaksājama pēc pārstrukturēšanas perioda beigām. Var būt, ka tā radīja finansiālu nastu, taču tā acīmredzot tika ņemta vērā IDP 2003 finanšu prognozēs. Tā kā aktīvus nevarēja pārdot, vienīgās atmaksas sekas tādējādi būtu atbrīvojums no finanšu izmaksām, kas *HLW* būtu devis papildu likviditāti. Tas nozīmē, ka *HLW* ieguva papildu naudu, ko var uzskatīt par atbalstu darbībai, kas būtu varējis pat izraisīt pasākumus, kas saistīti ar pārmērīgu tirgus izkropļošanu. Tādējādi Komisija uzskata, ka tādi pasākumi nebūtu atļauti, ja par tiem būtu paziņots Komisijai. Tāpat, ja ieguldījumi tiešām nebija nepieciešami, atbalsta faktiskais izmantojums arī būtu uzskatīts par nesaderīgu ar kopējo tirgu.

(101) Visbeidzot, Komisija neapstrīd saņēmēja argumentu, ka garantija tika izmantota saskaņā ar valdības lēmumu un ka valdības kompetencē bija noteikt atbalsta mērķi. Tomēr Komisija norāda, ka tas neietekmē garantijas saderību, kas ir jānosaka saskaņā ar 8. protokolu un IDP 2003, kuros nav iekļauts atbalsts valdības apstiprinātajam mērķim piešķiršanas lēmumā.

(102) Ņemot vērā iepriekš teikto, Komisijai jāsecina, ka atbalsts izlietots ar 8. protokola 9. un 18. punktu nesaderīgā veidā. Tādēļ tad nav saderīgs ar kopējo tirgu.

c) *Nepareizi izmantotā atbalsta nesaderības ietekme uz visu pārstrukturēšanas plānu*

(103) Visbeidzot, jānosaka nepareizās izmantošanas nesaderības sekas.

(104) Tālab Komisija gribētu pirmām kārtām norādīt, ka pašreizējā izmeklēšanā tika konstatēts nevis tas, ka kādas pārstrukturēšanas izmaksas būtu novecojušas, bet gan tas, ka valsts līdzekļu daļas ir nepareizi izmantotas. Varētu izrādīties, ka dažus ieguldījumus varēja atlikt – ideālā gadījumā pēc Komisijas apstiprinājuma iegūšanas. Tas nozīmētu, ka faktiskās pārstrukturēšanas izmaksas bija zemākas un attiecīgā atbalsta proporcija būtu jāatgūst; tādu pieeju Komisija izmantojusi iepriekšējās ar tērauda nozares pārstrukturēšanu saistītās lietās ([20]). Taču šajā lietā ne tikai dažas pārstrukturēšanas izmaksas ir kļuvušas liekas, bet arī, kā parādīts iepriekš, problēma ir tāda, ka vienas pārstrukturēšanas daļas visa finansēšana (t. i., EUR 31,2 miljoni) ir zaudējusi mērķi, ņemot vērā, ka no iepriekš pastāvējušo apstākļu viedokļa pārejas aizdevums gandrīz pilnīgi izmantots tādā veidā, kas neatbilst IDP un apdraudēja dzīvotspējas atjaunošanu, vai, no tā laika viedokļa, kad notika pārmaiņa, tas sagādāja uzņēmumam naudas pārpalikumu, kas jāatdod. Bez tam tāda nepareiza izlietošana nav izlabojama ar atpakaļejošu spēku ar vēlāku uzņēmuma ieguldījumu, jo līdzekļi tika doti, lai ļautu finansēt ieguldījumus un finansiālo pārstrukturēšanu konkrētā brīdī. Šis atbalsta motīvs bija novecojis jau 2005. gadā. Faktiski, ja pārstrukturēšana būtu plānota vēlākam laikam, nekāds atbalsts, it sevišķi valsts garantētais pārejas aizdevums, nebūtu bijis nepieciešams. Tādēļ nepareizā izlietošana attiecas uz visiem līdzekļiem, kas piešķirti atbilstīgi pārejas aizdevumam, kuri tika izmantoti ražojošo aktīvu pārdošanai un saņemšanai atpakaļ nomā.

(105) Komisija arī apzinās, ka līdzekļu pārpalikums pārstrukturēšanas perioda beigās nav nekas neparasts un ka uzņēmums ir jāsoda par labāku rezultātu sasniegšanu nekā iepriekš paredzēts. Tomēr tam būtu jārada labāki darbības rezultāti, kas dotu uzņēmumam vēl kādas rezerves, piemēram, parāda atmaksas paātrināšanai. Tas nenozīmē, ka uzņēmums gandrīz visu atbalstu var pārvirzīt mērķiem, kas nav norādīti darbības plānā.

([20]) Komisijas 13.9.2006. lēmums lietā N 350a/2006 *MSO* (OV C 280, 18.11.2006., 4. lpp.), 48. punkts.

(106) Otrkārt, jāatgādina, ka uzņēmums saņēma arī vairākus valsts atbalsta pasākumus, kā parāda norakstīšana un daļa no garantētā aizdevuma, ko izmantoja finanšu ieguldījumiem. Šie pasākumi tika īstenoti saskaņā ar plānu un palīdzēja panākt uzņēmuma dzīvotspēju.

(107) Tomēr var pieņemt, ka visa pārstrukturēšana jāuzskata par neizdevušos, jo plāns tika īstenots tikai daļēji un no iepriekšējo apstākļu viedokļa tikai pilnīga pārstrukturēšanas plāna īstenošana nodrošinātu dzīvotspējas atjaunošanu. Tomēr šajā sakarā var būt nozīme tam, ka uzņēmums tiešām atjaunoja dzīvotspēju ([21]). Tā ir noticis vismaz tiktāl, cik uzņēmums nav saņēmis nekādu pārmērīgu atbalstu, kas nav bijis vajadzīgs dzīvotspējas atjaunošanai. Citiem vārdiem, ja šo priekšrocību atprasītu, tā atjaunotu agrāko stāvokli, t. i., izlabotu pārmērīga atbalsta saņemšanu. Šajā gadījumā atlikušie pasākumi, kas tika īstenoti saskaņā ar plānu, patiešām var būt veicinājuši dzīvotspējas atjaunošanu. Tādēļ tos var uzskatīt par saderīgiem ar noteikumu, ka pārmērīgais atbalsts tiek atprasīts.

(108) Tādēļ, tā kā pārējie pasākumi tiešām nodrošināja dzīvotspējas atjaunošanu ar minimālo nepieciešamo atbalstu, Komisija var secināt, ka nepareizi izlietota ir tikai garantētā aizdevuma pārvirzītā daļa, nevis visa pārstrukturēšanas atbalsta summa, un ka pārējie IDP 2003 pasākumi paliek saderīgi.

d) *Garantētā aizdevuma nepareizi izlietotās daļas atbalsta elements*

(109) Visbeidzot, jānosaka valsts garantētā aizdevuma – EUR 31 245 684 – atbalsta elements. Principā garantijas atbalsta intensitāte var būt līdz 100 % ([22]).

(110) Komisija tomēr atzīst, ka garantijai kā atbalsta formai šajā gadījumā bijusi ierobežota kropļojoša ietekme, jo aizdevumu, kuram *HLW* saņēma garantiju, pēc gada atmaksāja *Arcelor*. Tādēļ Komisija uzskata, ka nolūkā atgūt visu priekšrocību, ko uzņēmums saņēmis, ir nepieciešams atgūt tikai procentu subsīdiju, ko garantija sniegusi laika posmā, kad aizņemtā nauda bija uzņēmuma rīcībā. Turklāt Komisija norāda, ka uzņēmumam tomēr bija iespējas saņemt finanses un tas spēja gādāt par pietiekamu drošību. To apstiprina garantijas līgums, kurā prasīta drošība.

(111) Saskaņā ar nemainīgu Komisijas praksi procentu subsīdija būtu līdzvērtīga starpībai starp procentiem, kuri būtu jāmaksā pēc tirgus noteikumiem, un uzņēmuma faktiski samaksātajiem procentiem. Tirgus procentus šajā gadījumā aprēķinātu pēc standarta likmes brīdī, kad nauda kļuva pieejama (2004. gada augustā) plus 400 bāzes punktu, ņemot vērā to, ka *HLW* 2004. gadā nebija dzīvotspējīga (skatīt iepriekš 45. punktu), bet bija grūtībās esošs uzņēmums ([23]). Iedibinātā Komisijas prakse neļauj piemērot mazāk nekā 400 bāzes punktu ([24]). Taču lielāks palielinājums nav nepieciešams, jo uzņēmums gādāja par drošību un tērauda rūpniecībai 2004. gadā bija labi rezultāti.

(112) Tā kā aizdevums tika piešķirts PLN, nevis *euro*, Komisija piemēro eurozonas standarta likmi, t. i., 4,43 %. Šajā sakarā jāatceras, ka faktiski sasniegtais labums jāizvērtē, uzņēmuma sasniegtos apstākļus salīdzinot ar apstākļiem, kas būtu sasniegti ar tirgus nosacījumiem (bez valsts garantijas). Tā ir parasta tirgus prakse – noteikt kredīta procentus pēc standarta likmes (parasti attiecīgās starpbanku standarta likmes) pamatsummas valūtai, jo naudas vērtības svārstības ir saistītas ar tās valsts ekonomiku, kurā lieto attiecīgo valūtu. Tādēļ attiecībā uz *euro* izteiktu aizdevumu arī tirgus ekonomikas kreditora piemērotajai standarta likmei ir jābūt tādai pašai, kādu izmanto kredīta izteikšanai *euro*, pat ja aizdevums tika piešķirts Polijā.

([21]) Skatīt Komisijas 2007. gada 23. oktobra lēmumu lietā C 23/06 *Technologie Buczek* (vēl nav publicēts), kur tas nebija noticis.

([22]) Komisijas Paziņojums par standarta un atlaižu likmju noteikšanas metodi (OV C 273, 9.9.1997., 3. lpp.). Skatīt arī Komisijas 12.9.2007. lēmumu uzsākt izmeklēšanu lietā NN 45/2007 (C 38/2007), *Arbel Fauvet Rail* (OV C 249, 24.10.2007., 17. lpp.), 15. punkts.

([23]) Komisija nosaka, ka uzņēmums ir grūtībās saskaņā ar Kopienas pamatnostādnēm par valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai (OV C 244, 1.10.2004., 2. lpp.). Bez tam uzņēmumu uzskata par grūtībās esošu tad, ja tas ir pārstrukturēšanas periodā un ievēro pārstrukturēšanas plānu, kā šajā gadījumā. Par 400 bāzes punktiem sal. ar Komisijas 2.3.2005. lēmumu lietā C 43/2001, *Chemische Werke Piesteritz* (OV L 296, 12.11.2005. 19. lpp.), 107.–108. punkts; un Komisijas 24.1.2007. lēmumu lietā C 38/2005, *Biria* (OV L 183, 13.7.2007., 27. lpp.), 83. un turpmākie punkti.

([24]) Komisijas Paziņojums par standarta un atlaižu likmju noteikšanas metodi (OV C 273, 9.9.1997., 3. lpp.).

(113) Tādējādi jābūt 8,43 % gadā, t. i., tiem būtu bijis jāveido EUR 2 807 206. Tas ir jāsalīdzina ar uzņēmuma faktiskajiem izdevumiem. Tos veido procenti EUR 1 061 050 apmērā plus dažas piemaksas par garantiju (norādītas 42. punkta a) un b) apakšpunktā), kas saskaņā ar Komisijas praksi jāieskaita, aprēķinot priekšrocības summu garantijai ([25]).

(114) Garantijas izmaksas jāsadala pa garantijas kopējo summu un saistībā ar nepareizi izmantoto atbalstu plus garantijas aptvertie procenti. Tas tādēļ, ka aizdevuma garantētās daļas ierobežotā izmantošana ieguldījumiem bija uzņēmējdarbības lēmums, kas vēl nebija pieņemts, kad garantēto aizdevumu kārtoja kā aizdevumu EUR 46 miljonu apmērā plus procenti uz pieciem gadiem. Citādi garantētais aizdevums būtu kārtots citā veidā. Tādēļ jāizdara proporcionāls dalījums, aprēķinot tās maksas proporciju, kas attiecas uz faktisko garantēto un nepareizi izmantoto summu. Turklāt to pašu iemeslu dēļ maksa ir jāaprēķina proporcionāli laikam, kas faktiski izmantots saistībā ar garantiju visā piecu gadu laikposmā, jo garantija teorētiski tika amortizēta minētajā laikposmā. Ja tas tiek izbeigts agrāk, tā ir uzņēmējdarbības lēmuma revidēšana, kas nav atkarīga no iepriekšējā izkārtojuma.

(115) Tas nozīmē, ka Komisija pieņem Valsts kases nodevas un sagatavošanas maksas atskaitījumu, kā norādīts 42. punktā, taču uz proporcionāla aprēķina pamata, balstoties uz a) faktiski garantētās summas attiecību (32,3 (= 31,24 + 1,06 (pamatsumma plus faktiski samaksātie procenti)) pret garantijas kopējo summu (EUR 58 330 000)) un b) faktiskā izlietojuma attiecību pret paredzēto izlietojumu 5 gados (t. i., 388 dienas no iespējamām 1 826 dienām).

(116) Taču attiecībā uz maksu par aizdevumu, kas minēta 42. punkta c) apakšpunktā, Komisija neuzskata, ka šīs izmaksas būtu atskaitāmas no priekšrocības, ņemot vērā to, ka katrs aizdevums ar tirgus noteikumiem saistīts ar līdzīgām izmaksām, kas būtu varējušas būt arī augstākas.

(117) Tādējādi iegūstam šādu aprēķinu, ņemot vērā saliktos procentus par atbalstu no 2004. gada 24. augusta līdz atmaksai, ar piedziņas likmi 7,62 % gadā:

(EUR)

Kopējā finansētā summa	31 245 684,00
Attiecīgie procenti, kas prasīti no 24.8.2004. līdz 16.9.2005.	2 807 206
HLW faktiski samaksātie procenti par garantēto aizdevumu	1 061 050
Garantijas sagatavošanas maksa, proporcionāli visam garantijas un aizdevuma ilgumam	31 792
Valsts kases nodeva, proporcionāli visam garantijas un aizdevuma ilgumam	68 683
Kopējās faktiski samaksātās izmaksas par garantēto aizdevumu	1 161 525
Procentu starpība (= priekšrocība)	1 645 682
Plus saliktie procenti pēc piedziņas likmes no 24.8.2004. līdz 20.11.2007.	444 086
Samaksājams 20.11.2007.	2 089 768

e) *Secinājumi*

(118) Kopumā: Komisija secina, ka ražojošo aktīvu pārdošanas un saņemšanas atpakaļ nomā līguma nomaksa nebija paredzēta IDP 2003 un apdraudēja dzīvotspējas atjaunošanu, vismaz atbalsta pieprasīšanas laikā. Taču, lai gan uzņēmums tomēr atjaunoja dzīvotspēju, atbalsta nepareiza izlietošana nemaina atlikušā atbalsta saderību. Turklāt, tā kā garantija ir izbeigta un aizdevums jau ir atmaksāts, tagad no *HLW* ir jāatgūst tikai procentu subsīdija, kas saņemta laikposmā, kad nauda bija pieejama (t. i., no naudas pārveduma līdz atmaksai). Procentu subsīdija ir EUR 1 645 682.

3. **Plāna maiņa**

(119) Polija ir lūgusi Komisiju akceptēt atjaunināto IDP atbilstīgi 8. protokola 10. punktam.

(120) Komisijai agrāk jau ir bijusi darīšana ar līdzīgām lietām, un tā ir paskaidrojusi, ka: "*Komisijas piekrišanai IDP maiņai jābūt balstītai uz apsvērumu, ka nav maiņas un 8. protokola mērķu saderības problēmu. Tā tas ir tad, kad Protokolā*

([25]) Sal. ar Komisijas Paziņojumu par EK līguma 87. un 88. panta piemērošanu valsts atbalstam garantiju veidā (OV C 71, 11.3.2000., 14. lpp.), 3.2. punkts.

norādītie galvenie skaitļi attiecībā uz valsts atbalstu, jauda un laika grafiks nemainās un valsts atbalstu proporcionalitāte, kas noteikta Protokolā, paliek nemainīga, neapšaubot dzīvotspēju." ([26])

(121) Lēmumā par atklāšanu Komisija paskaidroja, ka šajā gadījumā pārmaiņas attiecās nevis uz valsts atbalsta kopsummas palielinājumu vai ražošanas jaudas palielinājumu ([27]) pārstrukturēšanas periodā, bet gan uz to, ka pārskatītais IDP galvenokārt nozīmēja ievērojamu uzņēmuma ieguldījumu stratēģijas maiņu, ka sniegtais valsts atbalsts šķiet nepareizi izmantots par darbības atbalstu un turpmāks valsts atbalsts nebija vajadzīgs ieguldījumu pabeigšanai (skatīt 54. un 56. punktu). Pēc būtības izmeklēšanā apstiprinājās, ka šīs bažas nav kliedētas, jo atbalsts patiešām tika nepareizi izlietots, kā secināts iepriekš, un nav saderīgs ar kopējo tirgu.

(122) IDP 2005 neizlabo šo nepilnību, t. i., valsts atbalsta pārpalikumu, un tādējādi nav apstiprināms tādā veidā. Konkrēti, ar to, ka *AHW* pa to laiku ir atdzīvinājis ieguldījumu programmu, nepietiek, lai nepilnību izlabotu. Kā iztirzāts iepriekš, tā būtu bijis arī tad, ja uzņēmums būtu veicis tikai pārstrukturēšanas plānā norādītos ieguldījumus. Ir skaidrs, ka jaunā ieguldījumu programma tiks īstenota daudz vēlākā posmā nekā sākotnēji paredzēts plānā. Skaidrs arī, ka sākotnējais atbalsts tika piešķirts, lai nodrošinātu pārstrukturēšanas programmas grafika ievērošanu. Tādējādi atbalsts attiecās uz nolūku motivēt *HLW* veikt šos ieguldījumus pēc grafika, laikus, 2003. un 2004. gadā. Faktiski, ja pārstrukturēšanas grafiks būtu jau iepriekš atlikts uz 2004. un 2005. gadu, nekāds pārejas aizdevums un līdz ar to nekāds atbalsts nebūtu bijis nepieciešams.

(123) Neatkarīgi no nepareizās izlietošanas Komisija norāda, ka var akceptēt atlikušo jaunā plāna daļu, ja tiks atgūts nepareizi izmantotais atbalsts. Lēmumā par procedūras uzsākšanu Komisija minēja gatavību akceptēt jauno uzņēmējdarbības stratēģiju rūpnieciskā aspektā, pieņemot, ka jaunais ieguldījums nāks par labu uzņēmuma turpmākajam ekonomiskajam sniegumam un tam būs citāda pozitīvas ietekme attiecībā uz vides aizsardzību un izmaksu samazināšanu.

([26]) Komisijas lēmums lietā N 186/05, *Change of IBP of MSP*, 41. punkts, un Komisijas Lēmums Nr. N 600/04 *Change of IBP of VPFM*.

([27]) Komisija norādīja, ka jaunais ieguldījums radīs jaudas samazinājumu no 930 kt uz 700 kt.

(124) Katrā gadījumā Komisija piezīmē, ka grozītajam plānam nav vajadzīgs papildu atbalsts, bet tas ir pilnīgi finansējams par ieguldītāja līdzekļiem. Tādēļ Komisija nesaskata iemeslu iebilst pret atjaunināto programmu, pat ja tajā ir stratēģijas maiņa ([28]).

VII. **SECINĀJUMI**

(125) Īsumā, Komisija secina, ka atbilstīgi 8. protokola 9. un 18. punktam *HLW* garantiju EUR 31,2 miljonu aizdevumam ir nepareizi izlietojis un ir izlietojis to nesaderīgi. Ņemot vērā, ka valsts garantija ir izbeigta un aizdevums ir atmaksāts, proti, *HLW* ir saņēmis priekšrocību, kas vienāda ar procentu subsīdiju EUR 1 645 682, šī priekšrocība ir jāatmaksā. Ņemot vērā, ka 2007. gada 20. novembrī *AHW* labprātīgi atmaksāja bloķētajā kontā EUR 2 089 768, kas atbilst atgūstamajai summai plus saliktajiem procentiem, kas jāsaņem Polijas iestādēm šā lēmuma izdošanas dienā, turpmāka atgūšana nav nepieciešama.

(126) Turklāt, ja šis atbalsts būs atmaksāts, Komisija atbilstīgi 8. protokola 10. punktam var apstiprināt IDP 2005 norādīto plāna maiņu, jo tā nav saistīta ar papildu atbalstu un spēcina uzņēmuma dzīvotspēju,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Valsts atbalstu EUR 1 645 682 apmērā, ko Polija piešķīrusi *HLW*/*AHW*, pārkāpjot 8. protokola 18. punktu, *HLW*/*AHW* ir nepareizi izlietojis, un tas nav saderīgs ar kopējo tirgu.

2. pants

Tā kā 1. pantā minētais nepareizi izlietotais atbalsts ir atmaksāts, Komisijai nav iebildumu pret to, ka *AHW* groza savu darbības plānu.

([28]) Pabeigtības labad Komisija gribētu arī norādīt, ka paliek pie uzskata, ka aizstāšana nebija iekļauta IDP 2003. IDP skaidri pateikts, ka *HLW* ir "jākoncentrējas uz izstrādājumu sortimenta pakāpenisku uzlabošanu, (…) attīstot ražošanu ar akcentu uz speciāliem un mašīnbūves tēraudiem". IDP 2005 skaidri norāda, ka "nolūkā apmierināt tirgus pieprasījumu ir kļuvis nepieciešams pilnveidot stratēģiju un paplašināt tērauda rūpnīcas sortimentu ar jaunu izstrādājumu klāstu". Tas nozīmē, ka *AHW* vēlējās apmierināt pieprasījumu pēc konstrukciju tērauda, ierīkojot jaunu rūpnīcu, kas spētu ražot konstrukciju tēraudu un šim nolūkam efektīvāk izmantotu esošo šķidro tēraudu. Taču ir acīm redzams, ka uzņēmumam nebija līdzekļu, ar kuriem šos ieguldījumus veikt pirms 2003. gada, bet to varēja īstenot tikai ar *Arcelor* palīdzību.

3. pants

Šis lēmums ir adresēts Polijai.

Briselē, 2007. gada 11. decembrī

Komisijas vārdā —
Komisijas locekle
Neelie KROES